

Tinget i to Lejre, Spørgsmaalet om Statstilskuddet, har min Stilling været den, at dette Lovforslag ikke, som enkelte Talere i Dag har sagt, kan betragtes ene og alene som et Forsørgelseslovforslag, det er et Lovforslag, der omhandler baade Forsørgelse og Skoleundervisning. Man maa ikke glemme, at det ikke er alene af Hensyn til, at de fattige Børn er underernærede, men ogsaa af Hensyn til deres Skoleundervisning, at man ønsker at gennemføre denne Foranstaltning. Det har været fremhævet ved Lovforslagets første Behandling og mange Gange tidligere, naar dette Lovforslag har været fremme, at det ødelagde Undervisningen, at disse Børn ikke fik Mad, at en Skolebespisning vilde gavne Undervisningen, at Børnene vilde blive ganske anderledes levende, og at Bespisningen derved vilde komme til at gavne ikke blot de underernærede Børn, men ogsaa de andre Børn i Skolen. Det har jo været saa lidt prøvet. Man maa sige, at den gældende Lovbestemmelse om dette Forhold er blevet anvendt ganske sporadisk. Derfor mener jeg — lidt paa Trods, af hvad det ærede Medlem for Bække-Kredsen (L. Rasmussen) sagde før, idet han gjorde en formalistisk Indvending imod at kalde dette Lovforslag for Forslag til en Forsøgslov —, at Lovforslaget, selv om det ikke formelt er affattet saaledes, alligevel i ikke ringe Grad bærer Præget af at være et Forsøg. Vi har jo ogsaa baade paa Forsørgelsesomraadet og paa Skolevæsenets Omraade, hvor nye Ting skulde prøves gennemført, hvor det altsaa dog foreløbig maatte siges, at man gik forsøgsmæssigt til Værks, været inde paa, at Statskassen skulde yde sit Bidrag dertil — jeg kan henvise til, at vi paa Finansloven i Aar paa et saadant Omraade, et Undervisningsomraade, jeg tænker paa Undervisning for den konfirmerede Ungdom, er kommet ind paa at gaa forsøgsvis frem, at prøve paa at tilskynde Kommunerne til at tage den Sag op ved et Statstilskud —, og dette har bl. a. været min Grund til at sige: Ja, saa maa vi ogsaa i dette Tilfælde gaa med til et Statstilskud. Om det nu, som en enkelt Taler — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) — har fremhævet, var bedre, at Tilskuddet blev sat til et fast Beløb i Stedet for, som her, til $\frac{1}{3}$ af det Beløb, som medgaar, spiller for mig en mindre Rolle. Hvad jeg lægger Vægt paa, er, at naar en saadan Foranstaltning skal forsøges gennemført ved kommunalt Initiativ og efter kommunal Bestemmelse, vil det — som ved Undervisningen for den konfirmerede Ungdom, hvor vi lader Kommunerne tage Initiativet og

prøve, om de kommunalt kan føre Forsøget igennem — være rigtigt og er i god Overensstemmelse med tidligere Praxis, at ogsaa Staten træder hjælpende til. Det har været den Betragtning, der har tilskyndet mig til at gaa med til Lovforslaget netop i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Muligvis kan der være Grund til at foretage nogle mindre, formelle Ændringer i Teksten, og det vil da kunne ske mellem anden og tredje Behandling. Med disse Ord skal jeg tilsige de to Ændringer, som der her har været Tale om, ogsaa min Støtte.

Første Viceformand (Stavning): Da Indenrigsministeren ønsker i dette Møde at fremsætte et i Dag anmeldt Lovforslag, beder jeg Tingets Medlemmer medvirke til, at Forhandlingen om Skolebespisningssagen kan afsluttes saa snart som muligt.

Ordføreren (Winblad): Den højtærede Kultusminister og Udvalgets ærede Formand, det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen), har svaret saa udmærket paa en stor Del af den Kritik, der er fremsat, at jeg kan indskrænke mig til at besvare Bemærkninger, som de ærede Herrer ikke har omtalt. Fra flere Sider er der fremsat den Udtalelse, at hvis vi havde indskrænket os til at fastholde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det i sin Tid blev vedtaget her i Tinget, kunde vi have været overbeviste om, at det ogsaa var blevet vedtaget i Landstinget. En Formodning i den Retning er fremsat baade af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) og af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel). Det sidstnævnte ærede Medlem henviste til, at Lovforslaget var blevet enstemmigt vedtaget her i Tinget og derefter var gaaet til Landstinget — hvor det altsaa ikke blev fremmet —, men det ærede Medlem er aabenbart ganske uvidende om, hvad den Enstemmighed, hvormed Lovforslaget for et Par Aar siden blev vedtaget her med 70 Stemmer, betød. Der var ganske vist Enstemmighed i Afstemningen, men det betød aldeles ikke, at Højre var med. Højre udmærkede sig ved denne Lejlighed, som ret ofte, ved, at en stor Del af dets Medlemmer ikke var til Stede her i Salen. Kun to Højremænd var nærværende, nemlig Dinesen og Christiansen, og de undlod at stemme. Højres Stilling til Lovforslaget den Gang var altsaa, at dets Medlemmer enten holdt sig helt udenfor eller undlod at stemme. Det fremgik følgelig ikke, at der var nogen som